

عنوان مقاله:

بررسی کیفیت زندگی جانبازان قطع اندام تحتانی و فوقانی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی نظامی، دوره 5، شماره 17 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حبیب هادیان فرد - دانشگاه شیراز

امیر حسین نسابه - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

مقدمه: جنگ پیامدهای ناگواری ازجمله قطع اندام را در پی دارد. قطع عضو ازجمله آسیب های جدی و تاثیرگذار بر کیفیت زندگی هر فرد محسوب می شود. انتظار می رود باگذشت زمان افراد قطع عضو، با دریافت کمک های درمانی و بازتوانی جسمی نهایتاً به مرحله سازگاری برسند. هدف پژوهش حاضر بررسی کیفیت زندگی جانبازان قطع عضو بعد از گذشت دو دهه از پایان جنگ تحمیلی است. روش: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی- پیمایشی است که در سال ۱۳۹۰ بر روی ۱۲۰ جانباز قطع عضو انجام گرفت (۶۰ نفر قطع اندام فوقانی و ۶۰ نفر قطع اندام تحتانی). آزمودنی ها با استفاده از جدول اعداد تصادفی از میان لیست جمعیت مورد مطالعه انتخاب شدند و به فرم کوتاه پرسشنامه برآورد سلامت (SF۳۶) پاسخ دادند. نتایج: نتایج نشان داد میانگین نمره کل آزمودنی ها ۶۴/۴۰ و میانگین خلاصه مقیاس کلی سلامت جسمی ۹۳/۳۷ و خلاصه مقیاس سلامت روانی ۴۳/۴۳ است. این اعداد از عدد ۵۰ که معمولاً به عنوان متوسط در نظر گرفته می شود کمتر است. مقایسه ۸ خرده مقیاس این پرسشنامه با داده های هنجاری داخلی و بین المللی نشان داد نمره آزمودنی ها در اکثر مقیاس ها در دامنه قابل قبول قرار می گیرد. بحث: یافته های پژوهش حاضر با یافته پژوهش های قبلی در ایران که بیان می دارند کیفیت زندگی جانبازان قطع عضو به طور معناداری پایین تر از جمعیت عمومی است همسو نیست. همچنین یافته های حاضر از رویکردی که معتقد است کیفیت زندگی افراد قطع اندام تحتانی به طور معناداری بدتر از افراد قطع اندام فوقانی است، حمایت نمی کند.

کلمات کلیدی:

قطع اندام، کیفیت زندگی، جانبازان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1749327>

